

bi'SAYFA

İki haftalık
Kültür ve Edebiyat Dergisi
Sahibi ve Editörü: Samet KARA
Yıl: 1
Sayı: 8
2023/Temmuz 15

Oysa ben hiç insan kaybetmedim.
Sadece zaman geldiğinde vazgeçmeyi bildim o kadar
Can Yücel

Tiyatro

İçten içe meraklanmaya başladım. Sahneye uzak olmam beni engelliyordu.

En ön sıralardan birinde oturuyor olsaydım, kesinlikle şu ana kadar sahneye atlamış ve önce tüm oyunun içinde etmiş daha sonrasında da karşımdakini çoktan soru yağmuruna tutmuş olurudum. Neyse ki değil sahneye ulaşmak, zor görüyordum önümdeki adamın kafasından büyü fötr şapkasından. Yaşının hayli büyük olması bana onu uyarılmakta karar kıldırıyordu. Yaşının aksine kafası aşırı hareketliydi, anlaşılın kas ağrıları boynuna vuramıştı henüz. Sürekli hareket ediyor ve onunla senkronize bir biçimde ben de hareket ediyordum, sahneyi görmeye çalışıyordum.

Arkamda kimsenin olmuyor oluşu beni rahatlatıyordu. Oyunun konuya giriş kısmındaki heyecanlı bölümde ayağa kalkacaktım ve karanlıkta kimse beni fark etmeyecekti. Planım hazırdı. Planımın olması önümdeki adamın kafasını ve şapkasını daha az mesele etmemi sağladı. Oyun başladığı sırada ağrıları artmış olacak ki hareketleri yavaşladı ve bir süre sonra da tamamen durdu. Uzun süren hareketsizlik beni tam korkutmaya başlamıştı ki bir anda yeniden hareketlendi. Derin bir nefes çektim kimseye belli etmeden. Eğer görselerdi muhakkak hesap sorarlardı. Yanımdaki kadın, nefesini helal etmeyecek türden, kesin kavga çıkarırdı. Neyse ki farkında varmadı. Oysa onun 2 3 koltuk yanındakinin dahi nefesini çekmiştim. Ucuz atlattım..

Oyun gitgide içine çekiyordu insanı. Öyle ki salonda benden ve sahnedeki adamdın başka kimse yoktu sanki. Derin nefes almayı da bırakmıştım, hızlı hızlı alıp veriyordum. Heyecanlanıyordum, yükselip alçalıyordum. Bağırıyordu, karşılık verecek gibi olup olup susuyordum...

LEYLA BOZKURT

Beklemek

Beklersen
gelesi varsa da gelmez
olur.
Sırf sen
bekliyorsun diye
sen
gelecek diyorsun
diye
gelmez

ERHAN KORU

Seyyah

Bir yaz akşamı dolunayken, yıldızlar gökte, benim zihnim tam zamanlı seyyah. Gezer dolaşır tüm cihanı, ben yerimde sayarım. Hatıralar getirir gezdiği yerlerden bana. Bir deniz yıldızı, belki bir avuç kum... Diyar diyar dolaşsa da yıllanıp değişse de insanın, özünde içindekiler hep baki kalırmış. Küçük bir çocuğun sesi -hep içimizde yaşadığımız- tüm gerçekleri bastırırılmış. O çocuğun sesi gerçeğin rahatsız edici tınılarını susturup inadına bir melodi mırıldandıkça duymak istediğimiz tatlı yalanları, avuntuları hep onda bulup soluklanmışız. Tüm dünyayı da dolaşsak, gece yağınca yine içimizdeki çocuğa sığınmışız. O melodinin büyüyle her gece yeniden doğmuş, seyyah olup diyarlara, çok uzaklara...

Vasiyet

Şimdi gitmek bile gelmiyor
içimden
Kalmamı da istemiyor
İçten içe hissediyorum
Nefesime göz dikmiş adi
şehir
Sığdıramıyor
İstese kıvrılır uyurum bir
köşede
Ayırt etmem
Ama koymuş kafaya bir
kere.
istemiyor
Beni boğmaya dahi yeltendi
kaç gece
Kaç gece suçüstü yaptım da
Delil yetersizliğinden
kapandı dava
Ama koymuş kafaya
Yaşamayacak beni
Kendi elleriyle
boğazlayacak
Şimdi yazıyorum bu
satırları ki
Ardımdan tekrar görülsün
davam
Vasiyetimdir

TAHİR SOLMAZ

Yarış

En iyisi olmak için
önce en iyisini
yakalayacağsın
ardından en iyisini
gececeksin ve sonra,
kimsenin sana
yetişmesine izin
vermeyeceksin.
Yerinde
saymayacaksın.
Yerinde saymak da
geriye gitmektir akan
hayatta. Hiç kimse
yetişemese sana,
zaman seni geriye
itkiler.

Zamana dahi takılı
kalma, zamanın dahi
kendine takılı
kalmadığı şu
zamanda.

BÜLENT SARUÇ

Yasal Sorumluluk

bi'SAYFA Dergisi'nde
yayımlanan yazıların hakiki
ve etik sorumlulukları
yazarlara aittir.
Yazarlar tarafından
öne sürülen fikirler,
derginin görüşleri
yanıtmayabilir.

Zaman

Bugünle ilgili en gerçek
şey: Yaşanan zaman, bir
daha asla geri gelmez.
Bugün, yalnızca bugün
yaşanabilir. Ötelenemez,
durdurulamaz ve
tekrarlanamaz. Bugün,
yarına taşınamaz. Gün
başlar, insan olacıklardan
habersiz açar gözlerini
güne, meçhuldür. Ne acı
bir haber gelir insana ne
de müjde... Yine de yaşar
insan, düşünmez çünkü.
Düşünse ya da bilse
önceden başına
gelecekleri, yaşayamaz.

Belirsizlik, insana verilmiş
en büyük nimettir. Her
yeni gün hep yeni bir
ihtimal, iyi ya da kötü olsa
bile.

MÜJGAN